

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce zpravodaje Václava Štencle a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **A G R O Hybrálec, s.r.o.**, sídlem Hybrálec 52, Hybrálec, zastoupená Mgr. Petrem Pařilem, advokátem, sídlem Škárova 809/16, Brno, proti žalované: **Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s.**, sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2023, č. j. S-0300073/75222/2022-P, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2025, č. j. 8 A 9/2024-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalovaná vydala dne 23. 3. 2023 pod č. j. S-0300073/75222/2022 rozhodnutí, kterým nevyhověla žádosti žalobkyně o poskytnutí podpory v rámci programu Zemědělec ze dne 29. 8. 2022. Na základě námitek žalobkyně následně žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Rozhodnutí žalované o námitkách napadla žalobkyně správní žalobou, kterou Městský soud v Praze nejprve zamítl rozsudkem ze dne 5. 6. 2024, č. j. 8 A 9/2024-36. Tento rozsudek Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 6. 11. 2024, č. j. 6 As 192/2024-37, z důvodu procesního pochybení městského soudu, neboť v řízení o žalobě nebyly splněny zákonné podmínky pro rozhodnutí bez jednání. Městský soud proto ve věci rozhodoval znovu a rozsudkem označeným v záhlaví žalobu opět zamítl. Dospěl k závěru, že žalobkyně nesplňovala podmínky programu Zemědělec a žalovaná nebyla povinna „překlápět“ žádost do jiného programu (Zpracovatel), jehož podmínky žalobkyně navíc také nesplňovala.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž namítá, že městský soud nesprávně posoudil otázku, zda měla být její žádost přesunuta z programu Zemědělec do programu Zpracovatel. Došlo tím k porušení zásad ochrany oprávněných zájmů a legitimního očekávání. Nadto byly porušeny zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť lhůta 1 rok není přiměřená. Stěžovatelka zdůvodňuje, proč má za to, že splňovala podmínky programu Zpracovatel. Tyto podmínky nemusela splňovat k okamžiku podání žádosti.

[4] Žalovaná ve svém vyjádření popisuje svou činnost a charakter poskytované podpory, poukazuje na nepřipustnost některých kasačních námitek a uvádí, že podmínky programu musí žadatel splňovat v době podání žádosti. Stěžovatelka nesplnila podmínky programu Zemědělec. Odůvodnění, proč jí nebyla nabídnuta změna programu, bylo uvedeno z důvodu větší transparentnosti. Stěžovatelka neměla žádný nárok na změnu programu. Pokud stěžovatelka podala žádost v programu, ve kterém objektivně nesplňovala podmínky pro poskytnutí podpory, nemohlo nevyhověním žádosti dojít k narušení jejího legitimního očekávání.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Jelikož se ve věci jedná o opakovanou kasační stížnost, je potřeba uvést, že kasační stížnost není nepřipustná z důvodu uvedeného v § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nepřipustnost opakované kasační stížnosti podle tohoto ustanovení má totiž za cíl zabránit pouze tomu, aby se Nejvyšší správní soud znovu zabýval věcí, u které „již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil“ (nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Kasační námitky v nové kasační stížnosti se však vůbec netýkají otázek posuzovaných Nejvyšším správním soudem v jeho předchozím zrušujícím rozsudku č. j. 6 As 192/2024-37. Nejvyšší správní soud se v něm vyjádřil pouze k tomu, že před vydáním prvního rozsudku městského soudu nebyly splněny podmínky pro rozhodnutí bez jednání. Závěry městského soudu, které stěžovatelka v nové kasační stížnosti zpochybňuje, dosud nebyly předmětem posouzení ze strany Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost je proto přípustná.

pokračování

[7] Některé z námitek jsou však nepřipustné z důvodu uvedeného v § 104 odst. 4 s. ř. s. Podle něj jsou nepřipustné takové kasační námitky, které stěžovatel neuplatnil již v řízení před městským soudem, ačkoli tak učinit mohl. Za nepřipustnou je proto nutno považovat námitku porušení zásady rychlosti a hospodárnosti z důvodu porušení lhůt pro rozhodnutí o žádosti a námitku, že podmínku zápisu příslušné živnosti nemusela stěžovatelka splňovat již ke dni podání žádosti. Tyto námitky stěžovatelka v řízení o žalobě neuplatnila.

[8] Nejvyšší správní soud se proto věcně zabýval pouze jedinou přípustnou námitkou, která míří proti nosným důvodům napadeného rozsudku, a sice že žalovaná měla „přesunout“ žádost stěžovatelky z programu Zemědělec do programu Zpracovatel. Tato námitka není důvodná.

[9] Sama stěžovatelka uvádí, že si je vědoma toho, že na přesunutí žádosti není právní nárok a daný postup není upraven pokyny ani zákonem. Je tedy zřejmé, že stěžovatelka nevytýká žalované porušení žádného konkrétního procesního pravidla. Tvrzenou nezákonnost spatřuje v tom, že bylo porušeno její legitimní očekávání a bylo zasaženo do jejích oprávněných zájmů. Neuvedla však žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by jakékoliv legitimní očekávání z její strany mohlo plynout. Za legitimní očekávání ani oprávněný zájem nelze považovat prostou skutečnost, že existuje i jiný program, v jehož rámci by teoreticky mohla s obdobnou žádostí uspět. Stěžovatelka přímo požádala o podporu z programu Zemědělec a úkolem žalované bylo rozhodnout o této žádosti, což učinila. Jediný náznak skutkových okolností, které by teoreticky mohly vést k určitému očekávání stěžovatelky (aniž by bylo možné bez dalšího hovořit o očekávání legitimním), je její tvrzení, že jiným žadatelům bylo přesunutí žádosti nabídnuto. Toto tvrzení je však zcela vágní a nepodložené. Z obsahu správního a soudního spisu neplyne, že by stěžovatelce svědčilo legitimní očekávání, že její žádost bude „přesunuta“ do jiného programu nebo že jí to bude alespoň nabídnuto.

[10] Městský soud proto dospěl ke správnému závěru, že žalovaná neměla povinnost posuzovat žádost stěžovatelky o podporu v rámci programu Zemědělec jako žádost o podporu v rámci programu Zpracovatel.

[11] Odůvodnění, proč stěžovatelka nesplňovala ani podmínky programu Zpracovatel, uvedla žalovaná zjevně nad rámec nosného důvodu žalobou napadeného rozhodnutí. Nosným důvodem totiž byla skutečnost, že stěžovatelka nesplňovala podmínky programu Zemědělec. Stejně tak vypořádání žalobních námitek směřujících proti tomuto odůvodnění uvedl městský soud nad rámec nosných důvodů svého rozsudku. Dostatečným důvodem pro zamítnutí žaloby bylo již to, že 1) závěr žalované o nesplnění podmínek programu Zemědělec byl správný a 2) žalovaná neměla povinnost „přesunout“ žádost stěžovatelky do programu Zpracovatel. Neměla-li žalovaná takovou povinnost, je nadbytečné posuzovat, zda by stěžovatelka podmínky tohoto programu splňovala. Ačkoliv městský soud posoudil i tuto otázku, jedná se pouze o *obiter dictum* a námitky, které proti němu směřují, proto z povahy věci nemohou vést ke zrušení napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud se těmito otázkami nezabýval, neboť by jejich posouzení nemohlo mít žádný vliv na výsledek kasačního přezkumu.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně (stěžovatelka) neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se jí tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu